

„forkærdige“, og i tredje Stykke „reparere“ til „istandsætte“.

ved toges eenstemmig med 66 Stemmer.

Formanden: Jeg sætter derefter under Forhandling det af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavn 7de Valgkreds (Jacobsen) med 14 andre Medlemmer til § 24 stillede Ændringsforslag og det dertil hørende Underændringsforslag af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavn 1ste Valgkreds (L. C. Larsen), samt et Ændringsforslag til samme Paragraph af Udvalgets Mindretal (S. F. Petersen) tilligemed selve Paragraphen.

Med Hensyn til den Plads, som den nye § 24, hvis den vedtages, skal indtage i Paragraphkræften, veed jeg ikke, om det er Meningen, at den skal flyttes hen efter den af Indenrigsministeren foreslaaede nye Paragraph i 8de Afsnit eller efter den af Mindretallet under Nr. 54 foreslaaede nye Paragraph, forsaavidt denne vedtages.

L. C. Larsen: Derpaa lægger jeg ingen Vægt; den kan ligesaa glerne komme efter den ene som efter den anden af de nævnte Paragrapher.

Ordføreren: § 24 handler om en meget vigtig Gjenstand, nemlig om Foreneligheden af Handels- og Haandværksnæring. Der er stillet adskillige Forslag til Forandring i denne Paragraph, som gaar ud paa en mere udvidet Frihed; Udvalget mener imidlertid at maatte fastholde denne Bestemmelse i Loven. Hovedpunktet er vistnok det, at, hvis der blev givet en større Frihed, navnlig den, der omhandles i det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn 7de Valgkreds (Jacobsen) med Flere, kunde det besvrygtes, at det vilde møde stærk Modstand baade fra Haandværks- og Handelsstandens Side, og især fra Haandværksstandens, som vilde frygte for, at de Handlende, der i Almindelighed besidde større Pengekraft, kunne indrette Værksteder og saaledes tage Næringen fra dem.

Indenrigsministeren: Jeg havde ventet, at nogle af de ærede Stillere af det Forslag, der er fremsat med Hensyn til § 24, først havde villet yttre sig; men, da dette ikke er skeet, skal jeg tillade mig her at henholde mig til de Bemærkninger, som jeg imod dette Forslag fremsførte ved Sagens foregaaende anden Behandling. Jeg troer, de ærede Medlemmer ville erkjende, hvad jeg atter her maa gjøre gjældende, hvilken indgribende Forandring det vil være i hele Lovforslagets Tanke, naar man erklærede, at efter den 1ste Januar 1862 Borgerstab eller Næringsbeviis paa Haandværk kunne forenes, hvad der altsaa vilde ligge i dette Forslags Antagelse — med al Handel. Det er jo let at see, at den Tanke ikke er vanskelig at fatte, at der for Fremtiden med Hensyn til Næring overhovedet kun skulde være et eneste Adkomstdocument. Den kan nok frembyde sig, man kan let komme paa den Tanke; men det er jo en Tanke, som aldeles ikke har fundet Rum i saadant Omfang i hele Lovforslaget. Lovforslaget har fastholdt Handelsnæring, Haandværksnæring, Beværtningsnæring og saa fremdeles, men det har gjort den betydningsfulde Forskjel i Modsetning til den nuværende Tingenes Tilstand, at vi istedetfor mange forskellige enkelte Detailhandelsadkomstbreve faae en almindelig Kjømands adkomst, Grossereradkomst og Detailhandelsadkomst i Almindelighed. Vi have dernæst med Hensyn til Haandværkerne istedetfor den tidligere Tingenes Tilstand nu søgt at faae Forholdet ordnet saaledes, at der vilde kunne finde en let Overgang Sted fra det ene Haandværk til det andet og en let Forening mellem de forskellige Næringer. Nu vil jeg dog bede de ærede Medlemmer betænke, i hvilken Grad de fuldkaste Lovforslagets System, dersom det nu skulde være gjørligt uden Videre at forene Handelsnæring og Haandværksnæring i Almindelighed. Jeg har ved anden Behandling erklæret, at en og anden Undtagelse fra Forbudet imod Forening i saa Henseende ikke var Noget, jeg principielt skulde modsætte mig, naar man bestemt meente, at derved kunde vindes Noget, men at derimod en fuldstændig Kuldstælselse deraf forekom mig i højeste Grad betænkelig.